

بدست مجاهدان ظفر شعار در آمد بالجمله چون مسابت از چانگام
 تارامبو بغايت صعب است و کوه و جنگل پسدار و يکدو آب که بی
 گشته متعذر العبور است در راه است و در موسم برشکال همه آن
 راه را چنان آب میدگیرد که بالکلیه طریق عبور مسدود میگردد و
 درین سال از جهت قلت آذوقه و قرب وصول فصل برشکال تعیین
 امواج بحر امواج برخندگ در هیز توقف افذاخ و بزرگ امید خان
 از دری دور بینی و مصلحت از دیشه نظر بر انداد طرق و مسالک
 و عدم وصول کوچک در هنگام طغیان آبها نموده بهمین مرتفع نوشتم
 که با همراهان ازانجا برآمده سران وزمینداران و اسارا و رعایای رامبو
 را بدنگن کول که مدعاق بچانگام است بیاره صیر مذکور بخصوص این
 بزرگ امید خان از رامبو بچانگام آمد و چون خبر این فتوحات از
 عرضه داشت امیر الامر اواخر شعبان این سال همایون فال بمسامع
 اقبال رسید حضرت شاهنشاهی چانگام را باسلام آبان موسم ساختند
 و آن زیده نوینان را بعنایت خلعت خاص و شمشیر با ساز مرتع
 و دو اسپ از طویله خاصه یکی با ساز طلا و یک زنجیر فیل با چلایر
 و بزرگ امید خان خلف او را باضاده پانصدی صد سوار بمنصب
 هزار و پانصدی پانصد سوار و فرهاد خان را باضاده پانصدی
 بمنصب هزار و پانصدی سبصد و پنجاه سوار و صیر مرتفع داروغه
 توپخانه را بخطاب مجاهد خانی و ابن حسین داروغه نواره را
 بخطاب مظفر خانی و هر یک را باضاده منصب و منور زمیندار را
 از اهل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار نواختند

آغاز سال نهم از صنین دولت والای عالمگیری

مطابق سنه هزار و هفتاد و شش هجری

درین فرخنده او قات که از فیض دین پروردی و معدالت گستری زیبندگ اورنگ سلطنت و سودی جهان را اختیز نیک اختیز از سپه مراد طالع و جهان را ماه سعادت از افق امید لامع بود شهر کرامت بهر صدام در رسیده روشنی بخش دیده ایام شده و شب دو شنبه مطابق هزار و هفتاد و شصت آن ماه مهر انوار اتفاق افتاده سعادت منشان عبادت شعار را سورمهایه احراز برکات و ادخار حسنه کردید و سال نهم از سین خلافت صدمت قوین خدایگان دولت و دین شرمنشاه بیزان پرست حق آئین بهزاران خرمی و بهروزی آغاز جهان اورنگی نموده اشنا معلی به پیشکاران پیشگاه سلطنت صادر شد که تا رسیدن عید سعید بارگاه جاه و جلال را آذین حشمت و اقبال بندند و رین ایام مبارز خان که در جاگیر خود بود به وبه داری کشیده از تغییر سیف خان معین گشته بعذایت خلعت و اضاوه پانصدی به منصب سه هزاری دو هزار سوار سرپلندی پادت و گوپال سنه و حکرام کجروا از گومگیان صوبه کابل هریک به رحمت علم رایت مباراهات اور راهت و امد وله هلا احمد فایده که حقیقت آمدن او از بیجاپور و پری شدن روزگار حیاتش در بلده احمد نگر در مقام خود حمت گزاری پذیرفته دولت زمین بوس آستان فلک نشان دریافته بعذایت خلعت فاخره و ایم با ساز طلا و خلجر صرصع و منصب هزار و پانصدی

هزار سوار و خطاب اکرام خانی موره نواش شد و عبید الله
 خان موجودار نور که بمحاجب التماس به پیشگاه حضور آمده بود
 احراز درامت ملازمت اکسیر خادیت ذمود و بعرض اشرف رعیت
 که دلاور خان حارس قلعه رند دور باجل طبیعتی بساط حیات
 در نوردید و یک صد و بیست و یک زنجیرهای که برخی زمیندار
 آشام بوسیم پیشگش فرستاده وبعضاً در جنگل های بندگانه صید شده
 بود همچو مع را امیر الامرای صوبه دار آنجا بخلاف معلی ارسال
 داشته بظاهر خورشید اثر رسید و شب سه شنبه هفت‌هم فرزدین
 هلال خجسته شوال از مطلع ساعت و گهرای رخ نموده چهاره
 آرای نشاط و شادمانی شد و روز دیگر که عید فرخزاده فطر بود نوای
 شادیانه اقبال از بارگاه حشمت و جلال بلندی گردید آوازه
 طرب و سوره بجهانیان در داد وطنطه عظمت و شکوه بگوش
 گردید رساید بادشاهزادهای را لگوهر عالی تبار و نوادگان رفع
 قدر و امیری نامدار و سایر بادهای آستان سپه‌سوار بسدۀ ساریه
 خلافت و جهانگردی حاضر آمده بتسليمات تهنیت تارک ساعت
 پنجمین حضرت شاهزاده‌ای بعادت معهود بر فیلمی کره پیکور بدعیع
 مذظر که تخت زرین بر کوهه پشت آن زده بودند سوار شده با فر
 آهی دعظامت و شکوه جهان پناهی لواحی توجه بمقابلی برآور اختناد
 پس از اقامه نماز بعد قرین معاودت نموده در ایوان
 عالی بدان خاص و عام پرسویر گردید نظیر هرصع نگار جلوس
 فرمودند و دران والا بارگاه هنر کام بخشی و گامرانی آراسده دست
 دریایی سوان بجود و احسان و محترمت و اوضاع کشوند و بعد از

دو پاس و دو گهواری که ازان مخالف سپرنشان بروخاسته پرتو قدم
 بازیمن خاص غسلخانه گستاخده با وجود تجشم حرکت و صرف قوت
 دماغه نگاهه آرائی جشن و سور برداش عدالت و داد گستاوی که اهم
 هر دان حلقه و سرورایست و در هبیج روز دظیفه آن شغل جلیل
 ازان حضرت مخالف نمی شود پرداختند و بدمیمان عدل کامل
 و لطف شامل مظاومان و جور دیدگان را ذین کام دل روا ساختند
 بازیمه قاسه روز هندگمه عیش و طرب و انجمن خرمی و سرور
 هرتب بود و دران جشن فرخنده عاطفت پادشاهزاده زهره سیدهای
 حشمت و کام گاری دره محیط شوکت و بخندیاری مملکه تقدس
 نقاب خورید احتجاب بیگم صاحب را باکرام یک لک اشرفی
 عز اخلاق اعیانه برو سالیانه ایشان که سابق دوازده اک روپیده
 بود پنج لک روپیده افزود و بمندره نقاب عزت پرده آرای مشکوی
 ابعت پرهانز بوتو بیگم دزیدت بیاش هودج عفت نور افزای
 نایستان دولت گوهر آرای بیگم هر کدام یک اک روپیده عطا فرمود و
 رخشندۀ اختر برج خلافت ناینده گرهر درج ملطافت پادشاهزاده عالیقدر
 محمد معظم بعنایت خلعت خاص و بازو بند و بونجه مرصع
 و افعام دو اک روپیده و باضافه در هزار سوار به مصب پانزده هزاری
 دوازده هزار سار و ترمه نهال رفاض عظمت گزنهی نخل بوستان
 خشت پادشاهزاده نامدار محمد اعظم بعنای خلعت خاص وجیغه
 مرصع و خذیر با علاوه مردارید و باضاده دو هزار سوار به مصب
 دوازده هزاری هفت هزار سوار مورد فرازش گردیدند و جعفرخان
 و مهاراجه جسرفت سنگه هر یک بعنایت خلعت خاص قامت

مباحثات افراحت و بهرام بن نذر محمد خان بازهایم ده هزار روپیه
 و طاهرخان بمرحومت اسپ با ساز طلا و باضافه پانصد سوار
 بمنصب پنجهزاری سه هزار سوار و فیض الله خان و حسن علیخان
 هریک بمرحومت اسپ با ساز طلا و سربالند خان باضافه پانصدی
 بمنصب سه هزاری هزار و پانصد سوار و اصل و اضافه عبدالنبوی
 خان فوجدار مدهرا بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار از آنجهله
 هفت صد سوار دو اسپ سه اسپ و حکیم الملک بمنصب دو هزاری
 یک صد سوار و معتمد خان قلعه دار گوالیار بمنصب هزار و پانصدی
 شش صد سوار و عبدالروحیم خان بمنصب هزار و پانصدی سیصد
 سوار و قلندرخان از کوهدیان اشکر دکن بمنصب هزاری نهصد
 سوار و عرب شیخ ولد طاهرخان و بهیم سدگه پسر زمیندار سری نگر
 هریک بمنصب هزاری شش صد سوار و دربارخان خواجه سرا
 بمنصب هزاری سیصد سوار و بختاورخان بمنصب هزاری یک
 صد و سی سوار و مکرمت خان و توان گجرات که فوجداری اسلام
 نگر ضمیده خدمتش شده بود بعد از ایام ارسال خلعت و باضافه
 شش صد سوار بمنصب دو هزار سوار مشهول عاطفت
 گشتند و عبید الله خان فوجدار نوروز بمرحومت خلعت و اسپ مورد
 التفات خسروانه گشته بخدمت هرجویه مرخص شد و میر
 عماد الدین خویش خلیفه سلطان بخدمت دیوانی بیویات رکاب
 معادت از تغیر دیانت خان منصوب شده بعطای خلعت و
 باضافه پانصدی پنجاه سوار بمنصب هزار و پانصدی دو صد پنجاه
 سوار نوازش یافتد ولطف الله خان بخدمت داروغه روزیمه داران

از تغییر میدو مذکور خلعت سرفرازی پوشید و پرتهی سندگه ولد
مهاراجه جسونت سندگه بعطای طرقه مرصع و اسپ و ساز طلا سرمایه
میاهات اندوخت و چون درین هنگام رایی عالم آرامی حضرت
شاهنشاهی که گنجور کوز رموز ملک و مامت و مرآت شواهد اسرار
دین و دولتست چندین اتفاقی فمود که خزانه عامرة را که در
پنجم سال جلوس میهملت قرین بذایر بعضی مصلحت هایی
سلطنت و جهانگرانی از قلعه دولت بندیاد مستقر الخلافه اکبر آباد
بقائمه مبارکه دار الخلافه شاه جهان آباد نقل کرد بودند دگر باره
بعض سپهر مثال آن مرکز حشمت و اقبال که از سوابق ایام
همواره محل خزانه و ذخایر این دولت سپهر اعتداصام است
نقل نمایند که بدستور قدیم آنجا باشد اهذا نامدار خان را باهتمام
آوردن آن تعیین نموده بعذایت اسپ باساز طلا نواختند و دوازدهم
ماه مذکور صرخص ساختند و برای گیفی مطاع بنام دانشمند خان
ناظم مهم دار الخلافه و دیگر متصدیان آن دارالملک مسجد و جلال
طغرای نفاذ یافت که بزودی سرانجام ادب و لوازم این امر
نموده خزانه عامرة را بمستقر خلافت فرستند - و درین ایام بعرض
شرف رسید که حق درخان قلعه دار را رسیدن باجل طبیعی در
گذشت و چون حوى خانم جداً فیض الله خان که انگه نواب
خورشید احتجاب تقدس بقاب مملکه جهان بیگم صاحب بود جهان
گذران را پدرود نمود عاطفت پادشاهانه خان مذکور را با محمد عابد
برادرش و محمد جعفر واب ارادت خان مغفور که دختر زاده آن
هر چومه است بعطای خلعت از لباس کدوت برآورد - پانزدهم

ذی قعده چون سیوا می فتد که گرا که قبل ازین کیفیت احوال آن
ضلالت مثال و فرمودادن راجه جیسندگه او را به پیشگاه جاه و جلال
مفصل است گزارش پذیرفته بظاهر دار الخلافه رسیده بود حکم
والا بدعان پیوست که فردای آن که روز جشن دزن مبارک بود
جیوه سای سدگه سدیه گردید و بجهت استعماله قلب آن وحشی دشت
جهالت و گمراهی فرمان شد که دران روز فرخنده کذور رام سدگه
خلف راجه جیسندگه و مخلص خان پذیره شده او را بدولت زمین
بوس استان معلمی رسانید و درین تاریخ نامدار خان که چنانچه
دیق ذکر پادشاه بجهت آوردن خزانه عاشره از دار الخلافه شاه چهان
آباد همین شده بود احراز سعادت ملازمت اکسیر خاصیت نمود و
آن خزانه پیکران و گنجهای روان که بر یک هزار و چهار صد عربه
بار بود بمسئلۀ خلافت رسانید و جموع آن در عرض چند روز بتاکید
و اهتمام تمام داخل قاعده مبارکه شد *

جشن وزن فرخنده قمری

درین ایام صیہمنت قرین که از فردوایت و فیض معدلت زیست
بخش آدرنگ خلافت و چهانپناهی روزگار در عین سعادت و کامرانی
و زمانه هم آغوش شاهد آمال و اهانی بود موسم جشن وزن قمری
آن خورشید سپهر ملطنت و سروری در رسیده جهانیان را هر زاده
عشرت و شادمانی رسانید و روز مبارگ یکشنبه هزدهم ذی قعده
موافق سیوم خرداد بعد از انقضای یکپاس و چهار گهروی از روز
هدیکور در مسفل فیض بندیان غساخانه مبارک اکبرآباد که پیشکاران

پیشگاه اقبال آنرا ببسط بساط عظمت و جلال آرامته نخت فیروز
 بخت مرصع نگار آنجا نصب نموده بودند دامن امید ترازو از فیض
 هنچیدن گیتی خدیو عدل پرور مکرمت گسترش امروز زر و گوهر
 گردید وزن مسعود بائین معهود بفعل آمدہ از برکات آن تمثای
 عالمی بحصول پیوست و سال چهل و نهم قمری از عمر ابد طراز
 خلیفه زمان خاقان گیران سلطان پسعادت و بهروزی پیرویه انجام
 یافته بمال پنجه اهم پهزاران میمهنت و فیروزی آغاز جهان افروزی
 فمود حضرت شاهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن مدارک بررسی
 گرفون نظیر مرصع جلوس فرموده بکام بخشی خلائق پرداختند
 درین روز خجسته مهدی شعبده دوچه سلطنت بهین باده نخل
 ابیت پادشاهزاده والا قدر مجهد معطم بعطای خلعت خاص و طرق
 مرصع و شمشیر خاصه و یک عقد صرارايد و رخشندۀ اختر برج
 کامگاری تابنده گوهر درج بخندیاري پادشاهزاده ارجمند محمد اعظم
 بعد ایست خلعت خاص و سمن صرارايد و شمشیر خاصه و تازه نهال
 ریاض اقبال بادشاهزاده والاکهر ستدوده خصال محمد اکبر به رحمت
 خذیر مرصع باعلاقه صرارايد و نوگل حدیقه دولت سلطان عز الدین
 به رحمت خلعت و یک زنجیر فیل عز اخصاص یافتد و جوفر
 خان و مهاراجه جسونت سانگه هر یک به رحمت خلعت و مکرم
 خان بعطای شمشیر مشهوف عاطفت گشتهند و میواکه بموجب حکم
 معايی کنور رامسنه و مخلص خان پذیره شده اورا بسدۀ سپهر
 مرتبه آورده بودند با سندها جی پسرش در کمال انكسار و بندگی
 و خجلت و سر او گندگی ادب ملازمت و نسلیهات عبودیت بجاى

آورده با هزار دولت زمین بوس تارک مبارکات از را خشت و یک هزار و پانصد اشرفی بر سبیل نذر و شش هزار روپیه بر عزم نذار گذرازیده مورد صراحت خسروانه گردید و گنجعلی خان بعد از این خدچو موصع و از اصل و اضافه به منصب سه هزاری دو هزار هوار شر بلند گشته در سلطنت کوهدیان دارالملک کابل اندظام یافت و سردار خان از کوهدیان صوبه گجرات با اضافه پانصدی به منصب سه هزاری دو هزار هوار ازان جمله هزار و پانصد سوار دو اسپه هه اسپه و از اصل و اضافه معتقد خان نوجدار چونپور به منصب دو هزاری دو هزار هوار ازان جمله یک هزار و هشت صد سوار دو اسپه سه اسپه و تهرور خان به منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و سید ابراهیم از کوهدیان صوبه بنگاه به منصب هزار و پانصدی هزار سوار و صالح خان به منصب هزار و پانصدی سید صد و پنجاه سوار و صالح خان به منصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و متوجهین بندیله نز کوهدیان و راجه چیستنگه و راجه هر چنانچه به دوریه از کوهدیان صوبه کابل هر دیگر به منصب هزاری هزار سوار و سید خان حارس قلعه ارک دولت آباد به منصب هزاری شش صد سوار و سید مهدی دیوان مستقر الخلافه اکبر آباد به منصب هزاری یک صد سوار و عزیز الله ولد خلیل الله خان مرحوم که که خدا میشد بعد از این خدیعت خلیفت راسپ و خدا بخشش ولد فاخر خان که او نیز اراده که خدائی داشت با نام خدا هزار روپیه و راجه حیات سی زمیندار راجور بعد از این شمشیر با ساز میدا کار اصر الله ذبیره عبد الرحمن خان استاذان مغفور و بدیع الزمان پسر اقا ملایی مرحوم هر یک با نعام پنج هزار روپیه و سید محمد صالح سجاده جذاب

قدوة الاولیاء الواحیدین حضرت خواجہ معین الدین چشتی بانعام
 دو هزار روپیه و شیخ جمال محدث و پنج گمیش دیگر هر کدام
 به مرحمت یکهزار روپیه سر بلندی یافتدند و پنج هزار روپیه هر صریعه
 نغمه سنجان و سروی سرایان آن بزم مسعود عطا گردید - دهم ذیحجه
 که عید فرخنده اضحی بود دگرباره بارگاه خلافت و دولت سرای
 ملطافت طراز عشرت و نشاط و پیرایه طرب و انبساط یافته توائی
 کوس دولت و شادیاده اقبال صریعه بجهت و خرمی بمسامع چهانیان
 رسانید و گیدقی خدیو دین پرور حق پرست بشیمه قدسیه خویش
 رایت حشمیت بصوب مصلی بر افراده بتوزوک و آئینی که معدهول
 این دولت عالم آراست توجه فرمودند و فماز عید بجماعت ادا کرده
 قرین سعادت معاودت نمودند درین ایام سیفخان که از صوبه داری
 کهیر معزول شده بود از انجا رسیده احراز دولت زمان بوس نمود
 و بعطای خلعت مباہی گشت و میرخان فوجدار کوهستان چمن
 که بهموجب یاریخ همایون از انجا آمد بود پتلذیم سده سدیه فائز
 شد و پندارخان بفوجداری نوشیره از تغیر داییر خان افغان تعیین
 یافته باضاده پانصدی هر صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی
 هزار و دو صد سوار سر افزار گردید و داییرخان بفوجداری چمن
 از تغیر میرخان منصب گشته از اصل و اضاده بمنصب هزار و
 پانصدی یکهزار سوار از انجمله هشت صد سوار دو امده سه امده
 نوازش یافت * غریصه شاهزاده روزگار پرتو توجه بساحت فتح شکار
 افگنده دو روز آنجا نشاط انداز هید بودند و روز سیوم مراجعت
 فرمودند و درین ایام به مذابت موسم بر شکال بدانشاهزادهای

کامگار بخت بیدار و امرای رفیع مقدار خلعت بازانی صریح است
 شد و امیر الامر راجه جیسنگه و دیگر عمدتها و امرای اطراف نیز
 باین عذایت سرمایه مبارکات اندوختند و از روائی دکن بمسامع
 حقائق صحابه رسید که حشن خان از کومکیان آن صوبه با جل
 طبیعی بساط حیات در نورید * پانزده هم صاحب مذکور سیفخان بصوبه
 داری ملتان از تغیر ترتیب خان تعیین یافت و بعد از خلعت
 و شمشیرها ساز مینگار و اسپ با ساز طلا و نیل با جل زربفت و
 باضافه پاخص سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار سریلند
 گشته مخصوص شد و حسن علی خان بخدمت داروغه ملازمان
 جلو و همت خان بداروغه گوز برادران از تغیر ملتفت خان و
 یوسف خان بداروغه کارخانه مرصع آلات از تغیر عبد الرحیم خان
 خلعت سرافرازی پوشیدند و چون فیض الله خان اراده گوشنه نشینی
 کرد بود دارالخان از تغیر او قراول بیگی شده خلعت یافت و
 درین اوقات عبد النبی خان که بفوجداری چکله متهرا قیام داشت
 فوجداری نواحی اکبر ایاد علاوه خدمتش گشته بعد از خلعت
 و باضافه پاخص سوار دو امده سه اسپه بمنصب دو هزار
 سوار از اینهمه یکهزار و سیصد سوار دو امده سه اسپه نوازش یافت
 و با قیخان بحرامت قلعه چاندور و فوجداری نواحی آن از تغیر میر
 محمد خان منصب گشته بعطای خلعت و از اصل و اضافه
 بمنصب هزاری پاخص سوار مبارکات گویند بیست * و سیم بعرض
 اشرف رسید که امثال خان فوجدار مراد ایاد که او را از دبر باز
 عارضه صعبی طاری شده هریض و عاملیل بود و روزگار حیاتش

پری شده بعالیم پقا رحلت نمود و الله ورد خان فوجدار گورکهپور
بجای او تبعیدن یافته از منصبش که سه هزار و پانصدی سه
هزار سوار بود پانصد هوارد و اسپه سه امده مقرر گشت و بعد ایام
ارسال خلعت و فرمان عالیشان صادر باهن معذی سرافراز شد
و سادات خان فوجدار شاه آباد بفوجداری گورکهپور معین گشته
بمرحمت خلعت صوری نوازش شد و منصبش که دو هزار و
پانصدی هزار و سیصد سوار بود باضافه پانصدی هفت صد سوار
افزایش پذیرفت *

قرار نمودن سیوایی صلالت شعار از درگاه شهر مدار

هر زیر اختر بد گوهری که ناصیه بخت شقاوت ائرش از خانه
تقدیر رقم پذیر نقوش خزی و نکال و طینت ادبار پرورش مفطور
بر سلوک مذهبی گمراهی و ضلال باشد لا محاله باقتضای فرمان ازلی
و خذلان وطري پیوسته از دامت گریزان بود و از اقبال روی گردان
گرد شاهد مدق این معذی رخ تاقدن سیوایی بد فهاد است از
آستان فلک پذیاد و فرار نمودن از مستقر الخلافه اکبر آباد تبعیدن
این قضیه آنکه همچنانچه در مقام خود سمت گزارش یافته بعد از
تبعیدن افواج قاهره باستیصال اوچون آن مقصور لئيم بمذهب قویم
و مسلک مستقیم اطاعت و فرمان برداشی گرائیده کامیاب دولت
عبدیت و خدمت گزاری گشته بود عمدۀ راجهای نظام راجه
جیهندگه بذایعه و قوای که با او داشت در صدد اصلاح کار و انجام
آمال ان خسران مثال بود و درین وقت که آن صلالت منش را بموجب

خواهش او بدرگاه والا فرستاد و التماس کرد بود که چون پیشگاه
 حشمت و جاه رسید بشمول همراهم و مکارم پادشاهی بین الاقران
 سر بلند و مبارزی گردد لهذا درین هنگام که بسده فدک احترام
 آمد حضرت شاهنشاهی که مظہر لطف و رحمت الهی اند نظر
 بر سوابق تقدیراتش نکرده با او در مقام نوازش و بندگه پروری
 در آمدند و میخواستند که آن باطل پزوه را رهین عذایت و احسان
 و مورد تفضل و امتنان هازند چنانچه در روز جشن مبارک که
 رسیدن و بدلیت ملازمت اکسیدر خاصیت دران روز مسعود قرار
 یافده بود کنور راهنمگه و مخصوص خان را حکم شد که بجهت
 هراورازی او پذیره شده ان شقاوت مذش را بعزامدان بوس رسانند
 و چون بدارگاه خلافت رسیده کامبیاب تقدیل سده سدیه گردید بعد از
 تقدیم آداب ملازمت باشارة والا بر بساط قرب و هنریت بار یافت
 و در مقامی مذاسب که جای مقربان پیشگاه درست بود یا اهرامی
 فامدار و فویزان رفیع مقدار دوش بدوش ایستاد و مقرر شده بود
 که دران روز فرخنده بمعاطف گوناگون هر بلندی باید و درزی
 چند درلت اندوز ملازمت اشرف بوده و از میدامن الطاف و مکارم
 پادشاهانه بمطالبه و مقامه خوبش فائزگشته بزرگی کامبیاب
 عزت مبارفات رخصت اوصراف باید لیکن از انجاکه آن تیره بخت
 خذان شواره همواره با وحشیان دشت ضلالت و درودام صحرای
 جهالت روزانه بسر بوده خانی از نشاء خبطی نبود و هرگز شرف
 ملازمت خواهید ذمداد و سلطانین پهله مقدار که بهین سرمایه تحسین
 اخلاق و تهذیب اطوار است در نیافته قواعد آداب مجلس

پادشاهان نمی دانست و هوای بعضی توقعات بیجا و مقاصد دور از کار در مرداشت و خیالات خام در خاطر پنجه بود با وجود عواطف و مراحمی که بمحض تفضل پادشاهانه نسبت بهمال او سمت ظهرور یافت بعد از ایستادن دران مجلس بهشت آئین سودای جهل و فادای سربی مغزش را بشور آورد و بگوش رفته با کذور رامسندگه اظهار رنجیده خاطری نمود و گلهای بیجا و خواهشها نا روا آغاز نهاده پرده از روی سفاهت و بیخردی بود گرفت و جوهر خط و شورش و ماغش در همان روز جهان افراد بروی روز افتاد و چون پرتو این صعنه بر پیشگاه خاطر آگاه حضرت شاهنشاهی تاوت اورا قابل بساط قرب و حضور نداشت و رخصت فرمودند که بمنزل خود رود و بدین جهت عذایات و مواعظی که نسبت باو مقور شده بود بظهور زیامد و آن بیخرد بد کردار از نظر توجه و التفات شاهزاده روزگار افتاده حکم شد که من بعد در پیشگاه حضور بار نیافتد از دوامت کورنش محروم باشد و بکذور رامسندگه که وامطه کار آن ذایکار بود و در بیرون شهر متنزد داشت حکم شد که آن مقهور را نزدیک اوذاق خویش فرود آورد و از حال او با خیر باشد و سایهای پیش از روزگار سوار سر بلند بود هر چند روز با خود بملازمت اشرف آورد و چون مراتب همکر و شیطنت آن مدبر نکوهیده اطوار بر خاطر هر انوار سمت ظهرور داشت و مظنه فرار آن ضلالت شعار میشد بفولاد خان شنده شهر اشاره معالمی صادر گشت که بر اطراف منزل گاه او جمعی از همراهان خود و برخی از اهل توپخانه بجهت پامداری بذهاند و منشور لامع الدور

محظوی ببر صورت حال و کیفیت معامله آن مقهور برآجه جیسنگه
که مشغول هم نیجا پور بود و با آن بد کیش عهد و قول درمیان
داشت عذر صدور یافته حکم شد که آنچه در صادق او اصلاح دولت داشت
بدوکاه آسمان جاه معروض دارد تا ببر وفقی صوابدید و ملائمتر آن
عهد راجهها با آن مورد معامله روی و پس از دو سه روز که آن
شفاقت اندوز مورد بی توجهی و تهمکام زهر پیغایتی گشته از
دولت کورنش محروم بود شور سودای پذار و غریبی که ذرسرا داشت
فرد نشسته از مدهوشی فشار سفاهت بهوش آمد و از بعد قهوه و
عداب پادشاهانه حکمران خانه در صدر چاره کار خود شد و توسل با همای
زندع آندر و نوبنان والا جاه جسته اظهار عجز و ندامست پیش گرفت
و چندانکه خصوع و الحاج نمود پرتو التفات پادشاهی برساخت
حال آن ضلالت منش نیافته دولت بار و رخصت کورنش نیافت
ایمکن سلبهایی پسونش بموجب حکم معلی با کذور رامسنگه بعنز
کورنش صیرهید و بعذایات و صراحی خسروانه مقاوم و مدهایی
میگشت در خلال این حال عرضه داشت راجه جیسنگه در حواب
منشور "عَالِهٌ" رسید معروض داشته بود که چون این فدوی با آن
مخذول هر ایام و میدنای درمیان آزرده و هنوز به همان این
حدود مشغول است اگر فضل و کرم پادشاهانه از جرم او در گذرد هم
این بذله رهیں ملت بخشایش و احسان و سرفراز در زمرة امثال
و اقران صیگرد و هم این معنی بصلاح کار پادشاهی و تمثیل همام
این حدوداً قرب صیدناید و متوجه گشته بود که آن مطروح از مسنك
بغذگش و فرمان پذیری انحراف نورزیده جرأت امر ملوك جاده بغي

و عصیان نخواهد نمود بنا برین عاطفت خسروانه آن محمد راجه را
بقبوی این ملتهب سریاندی بخشیده پوت و عفو و بخشایش برحال
آن باطل سگان گسترد و حکم اشرف بفولادخان صادر شد که جمعی
که بر دور منزلگاه او بجهت خبرداری نشانیده بود برخیزاند تا
خاطر وحشت زده اش مجتمعیت و اطمینان گراید و بصفه حاجی پسرش
پیشتر از پیشتر آثار عذایت و صریحت بظهور رسیده صرکوز باطن
ادس این بود که بعض از چند روزی آن مقهور را نیز کامیاب
دولت کورنش گرداند و مشمول الطاف و اعطاف ساخته رخصت
انصراف دهند از انجما که باطن ضلالت موطن آن تیره بخت از
تصور شدائع افعال و اطوار سابق و اوضاع ناهمجارت و ادعاهاي فایق
که بذاگی از مرزه نايمن بود و غلبه خوف و دهشت غصب
پادشاهی که نهودار قهر و سخط الهی است اورا بیقرار داشت درین وقت
که اهل توپخانه و تابستانه و لادخان از اطراف منزلگاه او بروخاستند
و کذور رامسنه فیز از پادشاهی حال او غفلت درزید انهاز
فرصت فموده مکیدت و احتیال را کل بعثت و تغییر وضع داده در
شب پیست و هفتم صفر با سفیره حاجی پسر خویش رهگرامی وادی
غفار و مرحله پیمایی داشت ادبار گردید چون این معنی بعرض
شرف رسید کذور رامسنه مورد خشم و عتاب پادشاهانه شده از
منصب معزول و از دولت کورنش همنوع گردید رهراجه چیزنه جو
خورمان شد که نیتوی ضلالت خورا که با آن بغی اندیش نشانه جو
سمت قرابت داشت و چنانچه مذکور شده قبل ازین سر اشکر او
بود و بنا بر مصالحت دولت و صوابدید راجه چیزنه بمنصب پذیج

هزاری هر بلندی یافته در لشکر ظفر اثر همراه راجه بود بحسن
 تدبیر مذکور ساخته بجناب خلافت و جهانگرانی فرستاد که مبارا
 عرق شقاوتیش بجندهش آمد از جدش نصرت شعار فرار نماید و
 با آن عصیان مذش تیوه روزگار گردید درین ایام خان زمان ناظم صهام
 احمد نگر بصویه داری خاندیسر از تغیر دارد خان منصب شد و
 بعد ایست خلعت و حدود فرمان عالیشان مشعر باین معنی سربلندی
 یافتا و چون فوجداری پلاون از تغیر مذکوری خان باشکر خان
 صوبه دار پنده مفوض گشته بود بعد ایست خلعت نواش یافته
 یکهزار سوار تابیداش دو اسد سه اسد سه مقرر شد که مذصبش از
 اصل و اضافة چهار هزاری چهار هزار سوار از انجمله دو هزار سوار دو
 اسد سه اسد باشد و صورت خان بفوجداری آزاد معین گشته
 بموضع خلعت و باضافه پانصد سوار بمذصب دو هزاری نهصد
 سوار مباری شد و جلال افغان که برهبری بخت از لشکر عادل
 خان جدائی گزیده بعزم بندگی درگاه خلائق پناه بر راجه چیستگه
 پیوسته بود بموجب تجویز آن عمدۀ راجها بمذصب هزار و
 پانصدی هشت صد سوار افزایی یافت و چون بفابر اسما و
 مقداری که مذکور خواهد شد عزیمت توجه بدار الخلافه شاه جهان آیان
 هر کوز خاطر فیض بندیار حضرت شاهنشاهی گشته بود رای عالم
 آرای چندین اتفاقا نمود که قبل از انتهاص الولیه جهان کشا مهد عفت
 و هود ج دولت پرده آرایان شبدستان حشمتو و اقبال بان دارالملک
 مجد و جلال نهضت سعادت نماید بذاران درین یام که موسم
 برشكال باجام رسیده هوا باعتدال گرانیده بود نخست مخدره سرادق

عزت مَحْمُوده استار ابهرت مملکه تقدس نقاب روشن را بیگم را
با همراه طیبهات نهال سلطنت بدان صوب مرخص ساختند و مخلص
خان را با جمعی از مذکورداران و احديان و برق اندازان همراه تعین
نمودند و اورا بعذایت خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمذکور
دو هزاری شش صد سوار نولخته حکم فرمودند که چون گوهر افسر
عظمت و بخدمتداری فروغ اختر شوکت و فامداری بادشاهزاده
والا قدر ارجمند محمد معظم که فرسنده ایشان با افواج نصرت لوا
چنانچه مذکور خواهد شد بدارالملک کابل مقرر شده بودند
بدارالخلافه رسند در سلک کومکیان رئاب ظفر مثاب ایشان مذکظم
باشد و پس از چند روز مسند نشیدن حرمکده عزت و احترام زینت
بخش سرادق ابهرت و احتشام مملکه آفاق بیگم صاحبه را که رفت
ایشان فیز بدارالخلافه شاه جهان آباد مقرر شده بود رخصت ان
صوب نمودند و صفوی خان را به لازمت هودج اقبال آن زهره سیدمای
معادت و کمال تعین فرموده بعذایت اسپ با ساز طلا سر بلندی
بخشیدند *

تعین صهیون شعبه دوحة سلطنت و فرمان
روائی کزین باوه نهال خلافت و کشورکشائی
بادشاهزاده کامگار بخت بیدار محمد معظم
با افواج نصرت طراز بدارالملک کابل

تبیین مجملی از منشای این مقصد خیر انجام آنکه چون شاه
عبدالله فرمان روای ایران در مال چهارم از سذین این دولت

میدهدت قریین بوداق بیگ پسر قاندر سلطان جواهه تغذیچی افاسی
 را با زامه خلّت پیدرا و از همانی شایسته بجهت اداء مراسم تهنیت
 جلوس همایون بر سر پر سلطنت روز افزون بر سر سفارت چنانچه در
 مقام خود همت نکر یافته بدرگاه فلان پیشگاه فرستاده اظهار مراتب
 صدق و صفا و ابراز همایون یکجهتی و ولا نموده بود و بر همت همت
 پادشاهزاده با قدر ضماد آنین فتوت پروری و صداقت گستربی فرستادن
 جواب آن تهنیت زامه با شایسته از همانی لازم و منحتم می نمود
 لاجرم تربیت خان که از بند های عمدۀ بارگاه آسمان جاه است
 پس سفارت ایران معین گشته در سال ششم جلوس اشرف از پیشگاه
 خلافت رخصت آن صوب یافت و چون با ایران رهیده در اصفهان
 پنهان ملائی شد آن سلطنت پنهان خان مذکور خوب برخورد بی
 منشاء و باعثی آثار نقار خاطر و غبار باطن ظاهر ساخت و برخلاف
 آنین مخالفت و وداد و قانون یکجهتی و اتحادی که در تهنیت
 فامه ابراز آن نموده بود با او سلوك نمود و بعضی اوقات عزم بدپه
 گشی و رزم آزمائی و داعیه فرستادن لشکر بسر حد ولایت پادشاهی
 و دیگر امور که مشعر برآجش بود اظهار میدارد بالجمله تربیت
 خان پهی از یکسال در فرج آباد مخصوص گشته روانه هندوستان شد
 و شاه بعد از روانه شدن خان مذکور اراده لشکر کسی که اظهار کرد
 بود پیشنهاد خاطر ساخته سپاهی گران با توپخانه فران بخراسان
 تعیین نمود و از فرج آباد روانه اصفهان شد که سر انجام اسباب
 این عزیمه نموده خود نیز مدعایت بخراسان آید چون این
 مراتب قبل ازین صحنه به مسامع حقایق مجتمع رسیده بود و درین

وقت که تزیینت خان داخل حدود و مملکت محروم گشته عرائض او بدرگاه آسمان جاه رسید حقیقت این احوال بدغصیل بر پیشگاه خدمیر خورشید نظیر گیتی خدیو عالمگیر پوتتو افگانستان شعله غیرت خسروانه زیاده بر کشیده عزیمت ایران زمین پیشنهاد همت بلند نهست ساختند و باین اراده بهار گلشن جاه و جلال فروع اختر حشمت و اقبال بادشاهزاده کامکار بخت پیدار محمد معظم را با مهاراجه جسوات سنجه و جمعی دیگر از امراء فامدار و عساکر فیدر زی شعار که برخی شرف اندوز رکاب ظفره آب و بعضی در محل تدول و اقطاعات خوش بودند و مجموع آن بدهست هزار هزار بود و تریخانه برق سطوت رعد آثار و سامانی شایسته و سزاوار در خور این دوامت پایدار بدار الملک کابل تعیین نموده مقرر فرمودند که خود فیقر متعاقب رایت خورشید تاب بصوب پنجاب بر افزایند و امثله جملیه بطلب بهادر خان و دایر خان و داؤد خان و دیگر سران و همپهاداران که از پایه سربر گردون نشان دور بودند عز صدور راده حکم شد که بر جذاح سویت و استعجال خود را بسایه چتر اقبال رسانند و روز سه شنبه چهارم ربیع الاول مطابق بیست و سوم شهریور بعد از انقضای هفت گهره از روز مذکور که ساعت با نور سعادت و انتظار میمذمت قرین بود آن عالی قدر والا تبار را با مهاراجه و دیگر امراء عظام و مبارزان ظفر اعتصام صرخص گردانیدند و هنگام رخصت آن نهال حدیقه ابیت را بعطاء خلعت

خاص و جدیغه مرصع و یک عقد هرواراند که دانهای زمرد گران ببها نیز
 دران منظوم بود و سر بلندی از دو قطعه لعل آبدار دو زمرد و در
 دانه هروارید شاهوار و شمشیر با ساز مرصع و خلچر مرصع باعلاقه
 هروارید و ترکش با ساز مرصع و ارخی جواهر دیگر که قیمت
 مجموع دو ایک و شصت هزار روپیه بود و یکصد راس اسپ از
 انجمله بیست و پنج راس عربی و عراقی یکی با زین طلا و ساز
 صیدناکار و دیگری با ساز طلا و یکهزجیو فیل از حلقة خاصه با تلایر و
 هزار ذقره و جل زر بفت و انعام پنج ایک روپیه مشمول عواطف
 گوزا گون ساختند و نو گل گلبن حشمت سلطان معزالدین مهدیان خلف
 ایشان را به مرحمت مانه زمرد و خلچر مرصع نواختند و از عده های
 کوهدیان آنجا شر اقبال هزار اجه بعذایت خلعت خاص و شمشیر با ساز
 صیدناکار و جمد هر مرصع باعلاقه هروارید و دو اسپ یکی از طوله خاصه
 و یکی با ساز طلا و فیل را ساز ذقره و جل زر بفت و هیرزا سلطان
 صفوی و ناصدار خان هر یک بعذایت خلعت و اسپ با ساز طلا و
 از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار و خمینه خان
 به طای خلعت و اسپ و از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری دو
 هزار و پانصدی سوار و سر بلند خان بمنصب خلعت و شمشیر
 و اسپ و اللہ داد خان خویشکی بعذایت خلعت و اسپ و ماده
 غیل و از سابق و حال بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار از انجمله
 هشتصد سوار در اسپه سه ایپه و از اصل و اضافه خواجه رحمت الله
 و بیدهی بمنصب هزار و پانصدی صیصه و پنجاه سوار و التفان خان
 بمنصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و مغارخ خان

بمنصب هزاری چهارصد و پنجاه سوار و مجموع بعذایت خلعت
و برخی بمرحمت اسپ و محمد ابراهیم والد شیخ صیدر مرحوم با
در برادر خود هر کدام بعطای خلعت و اسپ و شاه قلی صیدر نوزک
بعذایت خلعت و خطاب هزیرهانی و گروهی دیگر بمرحمت
خلعت و جمعی بعطای اسپ مفتخر و مباھی گشتد و خواجه
صادق بدخشی بخدمت بخشیدگری آن لشکر ظفر اثر خلعت
سرفرازی پوشید و از اصل و اضافه بمنصب هزاری چهارصد سوار
سرپلند گردید و درین تاریخ بعرض همایون رسید که تریست خان
بظاهر مستقر الخلافه رسیده است چون در هرات سفارت بعضی
تقصیرات از وصادر گشته بود مورد عتاب بادشاه مالک رقاب گشته از دولت
مطلوبت اشرف ممنوع شد درین ایام از نوشتہ سوانح نگاران بذر
سوت به وقف عرض رسید که صیدر عزیز بدخشی که چنانچه حق
فکر را و نهضت را نیز و سانیدن وجوه نذور و خیرات بمنکه معظمه زادها الله
قدرا و جلاله معین گشته بوده بعد از ادراک ساعت زیارت و طواف
دران مقام ملائک مطاف باجل طبیعی در گذشت *

نهضت الولیه مهر پیرایه از مستقر الخلافه

اکبر آباد بدار الخلافه شاه جهان آباد

چون بنا بر مقدماتیکه سمت گزارش پذیرفت توجه رایان
اقبال بآن دار الملک مجد و جلال و ازانجا بسمت پنجاب و کابل
پیشنهاد همت والا وجهت عزیمت جهان کشا گشته بود یازدهم
ربیع الدائی مطابق هزاره مهر که ساعتی معمود بود اشاره

معملی بله پیشنهاده ماظنت صادر شد که هر اوقات همایون از شهر پیرون زند و بدستور معهود عمله پیشخانه بعذایت خلعت صباھی گشتند و روز مبارک دو شنبه نوزدهم ماه مذکور مطابق بیست و ششم صهر بعد از آن‌قضایی سه پاس ازان روز فیروز که ساعت نهضت رایات عالیات بود حضرت شاهنشاھی با شان آله‌ی و فرجهان پناھی سوار سفیده سعادت گشته برآ دریا لوای عزیمت برآوراخند و نزدیک موضع بهادر پور منزلگاه عزوجاه گشت و هوشدار خان بدستور سابق بصوبه داری اکبرآباد معین گشته بعذایت خلعت و اسپ با هماز طلا سر بلند شد و رعد انداز خان بخدمت آخنه بیگی و صیر توزکی از تغیر ملتافت خان صباھی گشته خلعت یافت و عبد الذبی خان بخدمت صریحه مخصوص گردیده بعذایت خلعت سر بلند شد و صیر مهدی دیوان آن مستقر الخلافه بخدمت سابق خلعت سر افزایی پوشید و بهرام و اند نذر محمد خان که دران مرکز حشمت و جلال وظیفه خوار احسان و افضال شهنشاه این کف دریا نوال بود بعطاء خلعت و انعام ده هزار روپیه کامیاب عاطفت گشته مخصوص شد و رشیدائی خوشایس که در ملک دعا گویان دولت قاهره انتظام یافته بود بعذایت خلعت و محمد جعفر آصفخان و فریدون حسین ولد تهور خان صرحوم که در زمرة گوشہ نشیدان آن مصروفیت بودند هریک بانعام دو هزار روپیه مورد عاطفت شد با اجرمه موکب مسعود از طریق ساحل دریاچی جون راه نوره مقصود گشته شهنشاه جهان اکثر اوقات از آن طرف دریا شکار کذان صید افگذار طی راه می‌فرمودند و گاه

از یمن رکوب اشرف کشانی را محيط گوهر اقبال ساخته آب روی
دریا میفروند و پچهارده منزل قطع آن مساوت نموده غرّه
جمادی الاولی ماحت فیض بذیاد خضر آباد از هایه علیق
جهان کشا انوار میدمت پندریت و چهار روز در عمارات نزهت
آنین آن بصر برد ششم ماه مذکور مطابق میزدهم ابان قریب بسیه
پاس روز که فرخده ساعتی میدمت قریب بود را کب سفیده سعادت
گشته لواز توجه پشهر بر افراد خد و ادعا روز قلعه مبارکه را از فیض
فحول و فرنزول رشک بیت الشرف خورشید ساخته دانشمند
خان صوبه دار دار الخلافه بموجب امر معلی همانجا شرف اندوز
ملازمت والا گردید و درین تاریخ بهادر خان صوبه دار الله آباد که
بر طبق یاریگی مطاع ازانجا آمد بود دولت زمین بوس دریانه
یکهزار مهر و دو هزار روزبه بر سبدیل نذر گذرازید و بعذایت خلعت
خاص قامهت مبدهات افراد خد و چون موسم جشن وزن مبارک
شمسی در رسیده بود هقرر شد که آن جشن مسعود را در مرکز
خلافت و جهاده داری بفعل آرزو و روزی چند تا فراهم آمدن
مبارزان ویروزمند و مجاهدان ظفر پیوند که مناشیر مطاعه بطلب
آنها از اطراف واکناف صادر شده بود دران سورگاه عز و جاه گذرازیده
اوخر جمادی آخره هر کب منصور بصوب دار السلطنه لاھور
نیخت نماید *

جشن وزن مبارک شمسی

درین اوقات میدمت سهان که انوار نصرت و فیروزی و آثار

خجستگی و بهروزی از همه موقرین حال هوا خواهان این دولت
 آسمان جاه و گردون بحسن موافق و متابعت احباء سلطنت همایون
 از اعماقی کیدن خواه بود جشن وزن شمسی شهنشاه ظفر را پیش
 توپیق سپاه خدیو بیزدان پرست حق آگاه جهانیان را کامیاب نشاط
 و شادمانی و هم آغوش شاهد آمال و امانتی گردانید و هشتم
 چمادی الولی مطابق پانزدهم آبان بعد از اذفناضاد پنج گهری از
 روز مذکور در انجمان خاص حشمت و جلال و نگارین سرای دولت
 و اقبال اعنه غسلخانه مدارک که باشاره والا برای وقوع این
 جشن طرب پیرازیب و آرایش یافته بود وزن مسعود با آئین معهود
 صورت وقوع یافته از فیض سنجیدن شهنشاه آفاق گیدنی خدیو معلم
 پرور قدسی اخلاق ترازوی میزان عدل را گران مصدق آمد و سال چهل
 و هشتم از عمر کرامت طراز قرین تاییدات آنها و سعادات نامتناهی
 پیرایه اختدام پنجه داشت و نهم چهره آغاز بگلگونه حسن انجام
 برآفروخت حضرت شهنشاهی بعد فراغ از مراسم وزن مدارک ساعتی
 دران بزم گاه عز و جاه مردم آرای ابهت و کامرانی گشته از انجا بدارگاه
 ولای خاص و عام پرتو عظمت و احتشام گستردند و ساعتی چند
 آنجا بزم اقبال آرامته کام بخش خلائق گردیدند و بنیوی شوینیق
 و خدا آگاهی ازان گزین محفل ابهت و گیدنی پناهی بخلونگاه
 عزت و جلالت خراحتش نموده بشیمه کریمه خویش زمانی بر ارنگ
 عدالت نشستند درین بزم جهان افزای اختر پهروی دولت و کامکاری
 گوهر محیط شوکت و بخندیاری بادشاهزاده والا قدر محمد اعظم بعطای
 خلامت خاص و بکعبه ضم شمیشیر مورد عاطفت گشتدند و جعفر